

16. SØNDAG EFTER TRINITATIS (1. TEKSTRÆKKE) (HØSTGUDSTJENESTE).

Ullerød Kirke (Frederiksborg Valgmenighed), den 1.10.2017.

Salmernes Bog 104:1-15, 24-30. 1. Thessalonikerbrev 5:16-24. Lukasevangeliet 7:11-17.
Salmer: 729 - 730 - 731 - 401 / 728 - 455 - 29.

"Alle har det håb til dig, at du giver dem føde i rette tid; du giver dem, og de samler op, du åbner din hånd, og de mættes med gode gaver; du skjuler ansigtet, og de forfærdes, du tager deres ånd bort, og de dør og bliver til jord igen; du sender din ånd, og der skabes liv, du gør jorden ny." Sådan lyder Salmistens ord.

Salmisten giver os ikke bare en beskrivelse af hvad Gud kan, og hvad Gud gør. Det vi hører, er en henvendelse til Gud. Det er en bøn til Gud. Salmisten taler ikke om Gud. Han taler til Gud. Han lægger os ord til Gud i munden: "Du åbner din hånd..." "Du skjuler ansigtet..." "Du sender din ånd..."

Vi er samlet som menighed her den første søndag og den første dag i oktober måned for at fejre høstgudstjeneste, og høstgudstjenesten er en takkegudstjeneste.

Vi begynder med at vende os til Gud med Salmistens ord. Vi fortæller Gud hvem Gud er, og når vi gør det, så er det lovprisning. Det er tak.

Vi siger tak for alt det vi får givet. Ikke bare det der gror på marken og i haven. Ikke bare det vi henter op af havet. Ikke bare føde og klæder.

Nej, alt det vi får givet. Alt det skabte. Alt det vi selv er som mennesker. Evner og kræfter. Fællesskab og sprog. Ja, selve livet, selve det at vi lever, har vi fået givet, og vi får det givet hver dag på ny.

Det er som kong David siger da han indleder bygningen af templet i Jerusalem: "Herre, vor Gud, al denne rigdom, som vi har skaffet for at bygge et hus for dit hellige navn, kommer fra din egen hånd; alt er dit."

Ja, alt er dit. Alt tilhører Gud. Alt giver han os. Alt må vi sige tak for. Livet vi har som mennesker, er et taknemmelighedens liv.

Høstgudstjeneste har vi fra gammel tid holdt når årets høst var kommet i hus. Høstgudstjenesten er en tak for alt det der er høstet på markerne, og det gælder naturligvis stadigvæk. Men høstgudstjenesten er altså også en takkegudstjeneste i bredere og dybere forstand.

Gud er den alt overskyggende og alt omfattende virkelighed. Gud rækker fra de højeste højder til det dybeste dyb. "I ham lever vi, ånder vi og er vi," kan Paulus sige.

Og Gud er der for at give alt hvad han har at give til os. Netop liv og ånde. Liv ved Guds åndedrag og i Guds åndedrag. Sådan er taknemmelighedens liv. Det er netop dette at vi ikke lever af os selv og ved os selv, men får givet livet i Gud. "Jeres liv er skjult med Kristus i Gud," siger Paulus.

I år falder det så sådan at vi holder høstgudstjeneste på denne sekstende søndag efter trinitatis. Det hænger fint sammen, for denne søndag er søndagen hvor vi skal mindes om opstandelsen påskemorgen. Vi skal midt i den lange trinitatistid - tiden fra pinse til advent - mindes om at Jesus først og sidst er kommet for at give os liv og liv i overflod. Liv på trods af døden og liv tværs igennem døden.

Det hænger fint sammen, for taknemmelighedens liv er ikke kun dette jordiske liv. Taknemmelighedens liv er liv i tid og evighed.

Evangelisten Lukas fortæller os hvordan Jesus opvækker en ung mand der er død. Det er ikke en opstandelse fra de døde. Det er ikke som påskemorgen. Det er en dødeopvækkelse. Den unge mand vender tilbage til det liv han havde før, og engang senere skal han dø og ikke mere leve i denne verden.

Opstandelsen påskemorgen er noget andet. Det er en helt ny virkelighed der bryder frem. Det er Guds ånd der skaber nyt.

Men allerede her viser Jesus ved det han gør og siger, at han er herre over døden, og Lukas fortæller da også at alle der ser hvad der sker, bliver fyldt af frygt.

De aner at den der handler i det som Jesus siger og gør, i virkeligheden er den Gud der nok er velkendt og fortrolig for dem, men også altid fremmed og overvældende.

De kan ikke andet end lovprise Gud for hans storhed, og de må tænke og sige højt at det er Gud der har besøgt sit folk.

Vi holder høstgudstjeneste og takkegudstjeneste hvert år på denne tid. Det er en begivenhed der gentager sig år efter år. Vi er med i en stadig gentagelse:

Efter forår og sommer kommer efterår og høst. Så kommer vinteren, og så bliver det igen forår og sommer, og det bliver til en ny høst. Vores liv på jorden er én stor gentagelse. Nat følger dag, og efter natten følger atter en ny dag. Mennesker fødes og lever og dør, og slægt følger efter slægt.

Det skabte liv og menneskelivet er en stadig gentagelse. Det er båret af gentagelse. Både verden og vi lever i gentagelse og kredsløb. Det er netop sådan livet er: stadig nyt, men dog også hele tiden det samme og det samme igen.

Opstandelsen er noget andet og helt anderledes. Det er det vi ikke kan fatte, for vi er jo vant til at se alting som gentagelse. Gentagelsens sprog er det sprog vi kender. Det er det sprog vi kan tale.

Jesus gør det sådan set også. Han siger (og han siger det kort før sin død på korset): "Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold."

Talen er om jord og hvedekorn der lægges som frø i jorden, og om vækst og høst. Igen er vi inde i gentagelsen. Men Jesus siger dog ikke at hvedekornet lægges i jorden og begynder at vokse. Han siger at hvedekornet "dør" - og så bliver der en rigdom af liv. Jesus taler det kendte sprog. Han taler om at så og høste. Men så åbenbares der alligevel noget andet: at død bliver til liv, at håbløshed bliver til håb, at alt bliver nyt.

Jesus vil ikke redde os ind i noget nyt der i virkeligheden bare er en ny udgave af det gamle. Han tager os med ind i en helt anden virkelighed, hvor vi ikke mere kun er født af kød og blod og menneskevilje, men hvor vi bliver født på ny af Gud.

Jesus siger til den unge mand: "Jeg siger dig: Rejs sig op!" Og nu siger han det til os, til dig og til mig: "Jeg siger dig: Rejs dig op!"

Verden er ond. Mennesker truer og ødelægger hinanden. Kærligheden er skrøbelig. Troen bliver kold omkring dig og vel også ofte i dig. Håbet slukkes så nemt. Men jeg siger dig nu og igen og igen: "Rejs dig op!"

Og idet Jesus siger det, er det også virkeligt. For hans ord er ikke bare ord. Hans ord er virkende virkelighed. Hans ord er Guds liv til dig og med dig og i dig.

Ja, vi lever i gentagelsen, men når det kommer til stykket, er vi ikke bundet af gentagelsen. Der er hele tiden - fra år til år og fra dag til dag - noget andet på færde.

Gentagelsen er for dette liv. Efter høsten sår vi igen, for at vi igen og igen kan få næring til at leve dette liv. Gentagelsen er for livet i tiden. Men Ånden vil mere.

Ånden bryder tidens og årets gang. Ånden bryder livets kredsløb. Himlen åbnes allerede nu over os. Vi får lov at ane at drømmene vil blive til virkelighed og synerne til sandhed. Guds storm blæser gennem tiden, og Ånden vil evighed. "Jeg siger dig: Rejs dig op!" Lad dig fyldes og føres af Ånden! Grib evigheden!

Vi er samlet som menighed for at høre Jesu ord og erfare hans gerning. Ordene og fortællingen har levet i slægt efter slægt. Det er gentagelse og erindring.

Men nu hører vi ordene og fortællingen endnu engang, og han vil at det skal være nyt for os og skabe nyt i os og mellem os. Han vil at det skal være det nye og det kommende. Han er hos os og foran os.

Han taler sit ord, og han giver os brødet som er hans krop og vinen som er hans blod og hans liv. Han vil at vi skal dele liv med ham og være hans liv i verden.

Vi har en bøn fra den allertidligste tid i kirken. Det er en bøn over brødet i nadveren: "Vi takker dig, vor Far, for livet og kundskaben, som du har kundgjort os ved din tjener Jesus. Dig være ære i evighed. Som dette brød var spredt på bjergene og samledes og blev ét, lad således din menighed samles fra jordens ender ind i dit rige. Thi din er æren og magten ved Jesus Kristus i evighed."

Den opstandne Kristus er hos os i sit ord og i brød og vin, for at vi skal styrkes til at leve som hans menighed. Men det er ikke kun os der er hans menighed. Han kalder på alle mennesker. Hen over alle skel. Han kalder os alle sammen ind i lyset og ind i den fred der overgår al forstand. Amen.